

เหตุผล๔ประการของการปกป้องอันดามันจากถ่านหิน(save andaman from coal)

๑.

ภายใต้การคุกคามของรัฐด้วยการยึดยึดโรงไฟฟ้าถ่านหินในจังหวัดกระบี่โดยไม่เคยคำนึงถึงทิศทาง การพัฒนาของจังหวัดถือเป็นความผิดพลาดอันร้ายแรง หากจะพิจารณาว่าสิทธิการพัฒนาของจังหวัด กระบี่และอันดามันควรไปในทิศทางใดเป็นพื้นที่อุตสาหกรรมหรือพื้นที่การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว หากพิจารณาตามข้อตกลงของกระบี่และอันดามันจะพบข้อเท็จจริง๒ ประการดังนี้

๑. ประชาคมจังหวัดกระบี่เห็นพ้องต้องกันในการร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์ของการพัฒนาการท่องเที่ยว จังหวัดกระบี่สู่ความยั่งยืน คือ “เมืองท่องเที่ยวคุณภาพระดับนานาชาติ เจิงอนูร์กัซ ที่มีความยั่งยืนภายใต้ การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและการมีส่วนร่วมของชาวกระบี่ทุกภาคส่วน” ปรากฏฉบับนี้ จะบรรลุผลสำเร็จและยั่งยืนได้ อยู่ที่ความร่วมมือของภาคเอกชน ภาคประชาชนที่มี ต่อองค์กรภาครัฐ โดยภาครัฐจะต้องเป็นกลไกหลักนำปฎิญาไปสู่การปฏิบัติ และทำให้ภาคเอกชนและภาค ประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างผู้เป็นเจ้าของ

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ประกอบด้วย 5 จังหวัด ตั้งอยู่ชายฝั่งทะเลอันดามัน ด้านมหาสมุทรอินเดีย คือ ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง มี ศักยภาพโดดเด่นในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลระดับนานาชาติ ทิศทางการพัฒนาในแผน ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน4ปีพ.ศ. 2558-2561 ยังให้ความสำคัญกับการกระจายรายได้และสร้างความสมดุลของการพัฒนาให้กับทุกภาคส่วนโดยเฉพาะกลุ่มเกษตรกรที่เป็นเจ้าของ พื้นที่แต่ดั้งเดิม ทั้งนี้กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันนอกจากจะเหมาะสมกับการพัฒนาการท่องเที่ยว แล้ว ยังเป็นพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์เหมาะสมกับการทำการเกษตรโดยเฉพาะอย่างยิ่งยางพาราและ ปาล์มน้ำมันที่เป็นพืชเศรษฐกิจหลักของกลุ่มจังหวัด

๒.

โรงไฟฟ้าถ่านหินสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดอันดามันหรือไม่สิ่งที่ต้องพิจารณาคือโรง ไฟฟ้าถ่านหินสอดคล้องกับการทำให้แหล่งท่องเที่ยวและเกษตรมีความยั่งยืนตามยุทธศาสตร์เพียงใด หากพิจารณาข้อมูลทั้งในประเทศและระดับโลกพบข้อเท็จจริงดังนี้

๑. โรงไฟฟ้าถ่านหินได้ถูกจัดให้เป็นโรงไฟฟ้าที่สกปรกที่สุดของโลก เพราะในกระบวนการผลิตจะต้อง ใช้ถ่านหินที่มีโลหะหนักที่เป็นพิษอย่างรุนแรงคือคน และสิ่งแวดล้อมปนอยู่ เมื่อเผาถ่านหินจะเกิดเขม่า คาร์บอนฟุ้งกระจาย เมื่อหายใจเข้าไปจะไปทำลายปอด โดยเฉพาะฝุ่นละอองที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 1 ใน

100 ของเส้นผมคนยังอันตราย เมื่อฝนตกหมอกควันดังกล่าวก็จะตกลงสู่พื้นดิน และแหล่งน้ำ ทำลายพืช สัตว์น้ำ สุขภาพคน สัตว์เลี้ยง สารปรอทจากปลาจะเข้าสู่คน นอกจากนี้ โรงไฟฟ้าถ่านหินจะต้องใช้น้ำจืด และน้ำหล่อเย็นจำนวนมาก๑.หากเราพิจารณารายงานวิจัยข้อมูลจากสถาบันวิศวกรรมศาสตร์ และอาชีวเวชศาสตร์ ประเทศอเมริกา จะพบว่า ด้านความเป็นพิษ และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ โรงไฟฟ้าถ่านหินระบายมลพิษทางอากาศสู่ชั้นบรรยากาศโลก ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อสุขภาพอย่างรุนแรง ได้แก่ ผลกระทบที่ทำให้อวัยวะเสียหาย ยังเป็นสาเหตุที่สำคัญต่อการเป็นมะเร็ง ทำให้เกิดการกำเริบของโรคของประสาท และมีความสามารถในการส่งผลให้เป็นโรคหอบหืด โรคเกี่ยวกับปอด และโรคหัวใจ (USEPA 1998, USEPA 2011a; USEPA 2011b)

๒. โรงไฟฟ้าถ่านหินมีส่วนสำคัญทำให้ปรอทที่อยู่ในถ่านหินไปสะสมอยู่ในดิน และน้ำ บางรัฐพบว่าการเผาไหม้ของถ่านหินปริมาณ ๘๐% ของปรอทสามารถอยู่ในน้ำฝน (Kealer et al., 2006) ปรอทสามารถสะสมอยู่ที่พื้นดิน อากาศ สู่ทางน้ำ ซึ่งอาจจะอยู่ในสิ่งมีชีวิตเล็กต่างๆ เป็นรูปแบบปรอทที่มีความพิษสูง EPA ระบุว่า การกระจายของฝุ่นเป็นสาเหตุของการเกิดโรคหัวใจ รวมถึงโรคหัวใจวาย และเป็นอันตรายต่อชีวิต ทำให้เป็นโรคทางเดินหายใจ และยิ่งไปกว่านั้นยังเกี่ยวข้องกับระบบทางเดินหายใจ เช่น โรคภูมิแพ้ และเกี่ยวข้องกับระบบการหายใจ มีผลต่อการพัฒนาการในการสืบพันธุ์ และมะเร็ง (USEPA 2009, CASAC 2010) มลพิษทางอากาศที่เป็นอันตรายคือสุขภาพเมื่อถูกปล่อยมาสู่บรรยากาศเมื่อเวลาผ่านไปหลายชั่วโมง มีบรรยากาศรวมถึงความเร็วลมช่วยจะสามารถแพร่กระจายไปได้ในรัศมี ๑๕-๓๐ ไมล์ และยิ่งไปกว่านั้น หากระยะเวลาผ่านไปนานขึ้น มลพิษทางอากาศที่เป็นอันตรายสามารถแพร่กระจายไปในระยะทางจาก ๑๐๐ถึง ๑,๐๐๐ ไมล์ ก่อนที่จะสลายไปในบรรยากาศ

๔. รายงานจากมหาวิทยาลัยสจูดการ์คประเทศเยอรมนีพบว่าชาวยุโรปอายุสั้นลง๑๑ปีและเสียชีวิตปีละ๒๐,๐๐๐ คน จากมลพิษของโรงไฟฟ้าถ่านหิน นอกจากนี้ยังพบปรากฏการณ์ที่ทั่วทั้งโลกปฏิบัติต่อโรงไฟฟ้าถ่านหินด้วยการหยุดสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหินเช่นประเทศจีนลดการใช้พลังงานถ่านหินจากร้อยละ๒๘ หรือร้อยละ๑๘ ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งพึ่งพาโรงไฟฟ้าถ่านหินประมาณ ๔๕% และใช้โรงไฟฟ้าถ่านหินมากเป็นอันดับ ๒ ของโลกก็ได้ลดการใช้ถ่านหินผลิตไฟฟ้าลงตามลำดับ ล่าสุดประกาศจะปลดระวางโรงไฟฟ้าถ่านหินได้ถึง ๑๕๐โรงในอีก๗ปีข้างหน้าโดยจะหันไปใช้พลังงานหมุนเวียนและการใช้พลังงานให้มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการใช้ประหยัดพลังงานแทนพลังงานถ่านหินที่ลดลงในขณะที่เมืองออนโตริโอซึ่งเป็นเมืองใหญ่ที่สุดในแคนาดาประกาศหยุดใช้ถ่านหินไม่เพียงแต่ประเทศที่พัฒนาแล้วอย่างสหรัฐอเมริกาเท่านั้นที่เห็นพิษภัยของโรงไฟฟ้าถ่านหิน ประชาชนในประเทศกำลังพัฒนาทั่วโลกก็เห็น และคัดค้าน เช่น อินโดนีเซีย พม่า เป็นต้น

การพิจารณาถึงความมั่นคงด้านพลังงานไฟฟ้าในจังหวัดกระบี่ อันคาบั้นและภาคใต้ซึ่งการไฟฟ้าผลิตแห่งประเทศไทยกล่าวอ้างว่าหากไม่มีโรงไฟฟ้าถ่านหินจะทำให้ภาคใต้ไฟฟ้ามีไม่เพียงพอ การพิจารณาประเด็นนี้ให้พิจารณาอุปสรรคทั้งในระดับโลกและในประเทศไทยว่าการกล่าวอ้างนั้นไม่เป็นจริงดังนี้

๑. หากเราพิจารณาในระดับโลกพบตัวเลขที่น่าสนใจว่าตั้งแต่ปีพ.ศ. ๒๕๕๖ โลกผลิตไฟฟ้าจากพลังงานสะอาดได้มากกว่าจากพลังงานฟอสซิล เช่น ถ่านหิน นิวเคลียร์ และหากพิจารณาจากแสงอาทิตย์เพียงอย่างเดียวพบว่าประเทศเยอรมนีสามารถผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์หากนำมาใช้ในประเทศไทย ภาคเหนือร่วมกับภาคใต้ใช้เพียงพอในขณะที่เยอรมนีมีแค่น้อยกว่าประเทศไทย ปัญหาของพลังงานทางเลือกไม่ใช่เรื่องของศักยภาพการผลิตแต่เป็นเรื่องของการผูกขาดและกฎหมายที่ไม่เอื้ออำนวย ขณะนี้แนวโน้มทั้งโลกได้หันมาผลิตพลังงานสะอาดกันเป็นหลักโดยเฉพาะ เยอรมนี อเมริกา จีน และล่าสุดรัฐมนตรีพลังงานประเทศอินเดียประกาศว่าจะสร้างไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ในประเทศอินเดียจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ เมกะวัตต์ภายในปี ๒๕๖๕

๒. จังหวัดกระบี่ มีการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนอยู่แล้วประมาณร้อยละ 30-40 ของการใช้ไฟฟ้า และจะเพิ่มเป็นประมาณร้อยละ 50-60 หากพิจารณาข้อมูลของกระทรวงพลังงานจังหวัดกระบี่ ก็ยังมีศักยภาพพัฒนาพลังงานหมุนเวียนได้อีกมากหากทดลองกำหนดเป้าหมายการพัฒนาพลังงานหมุนเวียนภายในปี 2519 เช่น ชีวมวลเป็นตัวหลัก สักครึ่งหนึ่งของศักยภาพ แสงอาทิตย์สัก 1.5% ของศักยภาพ ควบคู่ไปกับเป้าหมายในการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานของกระบี่ 64 เมกะวัตต์ในปี 2579 จะพบว่า จังหวัดกระบี่ สามารถพึ่งตนเองด้วยพลังงานหมุนเวียน 100% ภายใน 6 ปี หลังจากนั้น ไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนที่กระบี่ ก็จะผ่านสายส่งไปใช้ในจังหวัดอื่นๆ และการพัฒนาพลังงานหมุนเวียนดังกล่าว จะสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจ 20,000 ล้านบาทต่อปี ลดการนำเข้าเชื้อเพลิง 3,000 ล้านบาทต่อปี และสร้างงานเพิ่มขึ้น 42,000 ตำแหน่ง อีกทั้งยังลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก 5 ล้านตันต่อปี ลดการปล่อยมลพิษ ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ 290,000 ตันต่อปี และลดมลพิษอื่นๆ รวมทั้งลดการปล่อยสารปรอทสู่สิ่งแวดล้อมอีกด้วย

๓. โรงงานปาล์มในจังหวัดกระบี่จากทั้งหมด 27 โรงในกระบี่ มีประมาณ 13 โรงที่ผลิตไฟฟ้าอยู่รวมประมาณ 90 เมกะวัตต์ หากทุกโรงงานปาล์มผลิตไฟฟ้า จะได้ไฟฟ้าเพิ่มอีกสักเท่าตัวเป็น 180 เมกะวัตต์ และลดภาระกำจัดของเสียให้ท้องถิ่นด้วยที่สำคัญ ยังเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตไฟฟ้าจากของเสียปาล์มได้อีก ซึ่งจากประสบการณ์จริงกรณีโรงงานน้ำตาล สามารถเพิ่มการผลิตไฟฟ้าได้ 4 เท่าครึ่งจากขานอ้อยเท่าเดิม หากรัฐบาลสนับสนุนจริง สามารถเพิ่มได้ถึง 10 เท่าหากเพิ่มการผลิตไฟฟ้าจากโรงงานปาล์มได้ 4 เท่าครึ่งโดยใช้ของเสียปาล์มเท่าเดิม ก็จะได้ไฟฟ้า 800 เมกะวัตต์ แทนโรงไฟฟ้าถ่านหินแล้วครับ และกระบี่ยังมีชีวมวลจากยางพารา มีขยะจากชุมชน มีของเสียจากประมง มีแสงอาทิตย์ มีลม มีสายน้ำ ล้วนผลิตไฟฟ้าได้ทั้งหมด จะได้ไฟฟ้าอีกเท่าไร ดีกว่าถ่านหิน

๔. ทางออกไฟฟ้าภาคใต้ กำลังผลิตไฟฟ้าสำรองของภาคใต้เพียงพอหรือไม่ ขึ้นอยู่กับนับกำลังผลิตครบหรือเปล่า กำลังผลิตที่ขังได้สำหรับภาคใต้เท่ากับ 3,880 เมกะวัตต์ คิดเป็นกำลังผลิตสำรองร้อยละ 38 ซึ่งสูงมากเมื่อเทียบกับมาตรฐานของกระทรวงพลังงานร้อยละ 15 แต่หากกระทรวงพลังงานไม่นับรวมผู้ผลิตพลังงานหมุนเวียนรายเล็กมาก โรงไฟฟ้าสุราษฎร์ธานี สายส่งไฟฟ้าจากภาคกลางและมาเลเซีย ทั้งที่คิดค่าลงทุนทั้งหมดในค่าไฟฟ้าของเราแล้ว กำลังผลิตสำรองจึงเหลือน้อยมาก

๕. กระทรวงพลังงาน มีโครงการอื่นนอกจากด้านหินน้ำเข้ ที่จะเพิ่มกำลังผลิตไฟฟ้าสำหรับภาคใต้ ได้แก่ โรงไฟฟ้าที่ก๊าซทดแทนที่ขนอม 930 เมกะวัตต์ในปี 2559 และสร้างสายส่งไฟฟ้าเส้นใหม่จากภาคกลางในปี 2562 รวมทั้งแผนพัฒนาพลังงานหมุนเวียนที่กำหนดเป้าหมายสำหรับภาคใต้ 2,600 เมกะวัตต์ในปี 2579 ถึงแม้ทาง กษฝ. จะคาดว่า ความต้องการไฟฟ้าภาคใต้จะเพิ่มขึ้นสูงถึงปีละ 5.7% แต่กำลังผลิตไฟฟ้าสำรองของภาคใต้ก็ยังสูงถึง 30-42% ในปี 2562 และ 2564 ที่กำหนดให้โรงไฟฟ้าด้านหินเริ่มผลิตไฟฟ้า ทั้งที่กำลังผลิตสำรองมาตรฐานกำหนดไว้เพียง 15% ดังนั้นโครงการโรงไฟฟ้าด้านหินน้ำเข้ที่กระบี่และสงขลา จะยิ่งทำให้กำลังผลิตสำรองสั้นเกินมากขึ้นอีก และเป็นภาระต่อค่าไฟฟ้าหลายหมื่นล้านบาทข้อเสนอทางออกไฟฟ้าภาคใต้

๖. พัฒนาการอนุรักษ์พลังงาน ตามสัดส่วนสำหรับภาคใต้ในร่างแผนพีดีพีทางเลือก ของกระทรวงพลังงาน ซึ่งเพิ่มเป้าหมายจาก 90,000 ล้านหน่วย เป็น 120,000 ล้านหน่วยภายในปี 2579 และเพิ่มพลังงานหมุนเวียนในภาคใต้เฉพาะในช่วงปี 2570-2579 โดยเริ่มจากเพิ่มขึ้น 20 เมกะวัตต์ในปี 2570 แล้วค่อยๆ เพิ่มขึ้นจนถึงปีละ 400 เมกะวัตต์ในปี 2579 รวมเป็น 2,180 เมกะวัตต์ภายในช่วง 10 ปีก็就不用สร้างโรงไฟฟ้าขนาดใหญ่แห่งใหม่ในภาคใต้เลยสักโรง และยังมีกำลังผลิตสำรองสูงกว่าร้อยละ 15 ตามมาตรฐาน ตั้งแต่ปัจจุบันจนถึงปี 2579

๔.

หากพิจารณาแนวทางการประเมินเชิงยุทธศาสตร์ที่ยึดถือความมั่นคงของมนุษย์ สิทธิการพัฒนากองคนส่วนใหญ่และความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนของคนอันดามันจะพบว่า การสร้างโรงไฟฟ้าด้านหินจะนำมาซึ่งหายนะครั้งสำคัญของคนอันดามัน แต่หากคงสภาพความสมบูรณ์ของระบบนิเวศไว้ได้จะทำให้ทิศทางการพัฒนาของคนอันดามันเป็นทิศทางที่ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

๑. หากเราพิจารณาตัวเลขด้านการท่องเที่ยว จากสำนักงานสถิติจังหวัด ภูเก็ต พังงา กระบี่ ตรัง จะพบว่าในปี ๑๕๕๕ เศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันขึ้นอยู่กับภาคการ ท่องเที่ยว และภาคเกษตรกรรมโดยมีขนาดเศรษฐกิจ ๓.๓๑ แสนล้านบาท โดยมีรายได้จากการท่องเที่ยว ๒.๕๕ แสนล้านบาท สาขาเกษตร ๑.๑๑ แสนล้านบาท สาขาอุตสาหกรรมเพียง ๐.๒๓ แสนล้านบาท การท่องเที่ยวของอันดามันส่วนใหญ่ก็คือการท่องเที่ยวทะเลและชายหาด ซึ่งต้องอาศัยความสวยงามของธรรมชาติเป็นหลัก หากพื้นที่การท่องเที่ยวปกคลุมด้วยควันท่อหินและมลพิษทางน้ำ การท่องเที่ยวก็จะหายนะ ส่วนพื้นที่เกษตรกรรมซึ่งโดยส่วนใหญ่คือปาล์ม น้ำมันและยางพารา ซึ่งแน่นอนว่าเมื่อโดนมลพิษจากควันท่อหินพื้นที่ทั้งหมดจะได้รับผลกระทบ นอกจากนี้

ยังมีแหล่งอาหารซึ่งมีความสำคัญมากไม่ว่าจะเป็นสัตว์น้ำและพืชผัก ที่สำคัญที่สุดโรงไฟฟ้าถ่านหินจะอยู่ยาวคู่กับอันดามันอย่างน้อย ๓๐ปี และเป็นไปได้ว่าจะเพิ่มขนาดจาก ๘๐๐ เมกกะวัตต์นั้นหมายถึงความรุนแรงของผลกระทบจะเพิ่มตามไปด้วย

๒.ความเห็นของนักท่องเที่ยวดูต่อการสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหินจากกระบวนการประเมินผลกระทบด้านสุขภาพระดับชุมชน(CHIA) ซึ่งจัดทำที่เกาะลันตา จ.กระบี่จากจำนวนนักท่องเที่ยว๖๒๔ คนจากทั้งหมด๑๑๖ประเทศ พบว่าร้อยละ ๘๘ มีความเห็นว่าโรงไฟฟ้าถ่านหินเป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม เมื่อถามว่าหากสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหินแล้วจะกลับมาเที่ยวหรือไม่ พบว่าร้อยละ ๘๕ ตอบว่าจะไม่กลับมาเที่ยวที่ จ.กระบี่อีก ทั้งนี้ในจำนวนนักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวชาวยุโรปและอเมริกา จะมีจำนวนวันที่มาเที่ยวแต่ละครั้งยาวนานโดยเฉลี่ย ๘๐วันต่อการมาเที่ยว ๑ ครั้ง และเมื่อถามถึงค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยแล้วนักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามจำนวน๖๒๔คนจะมีการใช้จ่ายทั้งหมด๑๔๘,๐๗๒,๔๐๐บาท และหากพิจารณาข้อมูลของกรมท่องเที่ยวจะพบว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวนิยมก็คือกิจกรรมเที่ยวทางธรรมชาติทะเลและชายหาดทั้งในจังหวัดพังงา ภูเก็ต กระบี่ จากข้อมูลดังกล่าวสามารถเป็นข้อบ่งชี้ได้ว่าหากเกิดโรงไฟฟ้าถ่านหินขึ้น หายนะที่จะมาจากโรงไฟฟ้าถ่านหินจะเกิดขึ้นกับรากฐานทางเศรษฐกิจของคนอันดามันโดยตรง

จากข้อมูลและการพิจารณาประเด็นและแง่มุมการพัฒนาทั้งหมดพบว่าการสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหินจังหวัดกระบี่จะนำมาซึ่งหายนะด้านสิ่งแวดล้อม สุขภาพ ฐานทางเศรษฐกิจ ที่ไม่อาจจะเยียวยาได้ของภาคใต้ฝั่งอันดามันและจะกลายเป็นวิกฤติทางสังคมในอนาคตที่ไม่อาจแก้ไขได้ สิ่งที่รัฐบาลควรดำเนินการคือส่งเสริมให้มีการพัฒนาไปตามปรัชญาอันดามันคือ ANDAMAN GO GREEN ท่องเที่ยวสีเขียวยั่งยืน พลังงานสะอาดและเกษตรปลอดภัย

เครือข่ายปกป้องอันดามันจากถ่านหิน

- ๑.สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่
- ๒.สมาคมการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่
- ๓.สมาคมผู้ประกอบการท่องเที่ยวเกาะลันตา จ.กระบี่
- ๔.ชมรมผู้ประกอบการท่องเที่ยวอ่าวนาง จ.กระบี่
- ๕.หอการค้าจังหวัดกระบี่
- ๖.หอการค้าจังหวัดพังงา
- ๗.สมาคมการท่องเที่ยวจังหวัดพังงา
- ๘.สมาคมการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต
- ๙.ประธานหอการค้าภาคใต้
- ๑๐.ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- ๑๑.สมาคมประมงพื้นบ้านอันดามัน
- ๑๒.เครือข่ายปกป้องกระบี่จากถ่านหิน
- ๑๓.เครือข่ายภาคประชาสังคมจังหวัดตรังและภูเก็ต